

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Extremu[m] S. C. è Ciceronis lib. I. Inuectiuaru[m], glossema sublatu[m].
Cicero restututus. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

patitur emendationis, in versibus parum ver-
cundis, factae largo sermone rationem reddere
& tamen haec quoque illustrari quid vetat?

*Extremum S. C. è Ciceronis lib. 1. Inuecti-
uarum, glossema sublatum. Ci-
cero restitutus.*

CAPVT XVII.

M. Tullius Cicero Inuectiuarum Libro pri-
mo (sic enim orationem, quae in L. Cati-
linam priua legitur, veteribus S. C. Prisciano,
aliisque superiorum subfelliorum grammaticis
auctoribus, vix an falso nihil laboro, certe ver-
risimiliter, nominare soleo) eo igitur libro, Ci-
cero cum de extremo illo atque vltimo S. C. tra-
geret, ad quod nisi in ipso paene vrb. incendio,
atque in desperatione omnium salutis nusquam
discessum est: *dearent, videlicet, operam magistra-
tus, ne quid Respub. detrimenti capiat*: quo pote-
stas per senatum, more Romano, magistratui ma-
xima permittitur: eaque omnia, quorum alioqui
sine populi iussu nullam Consuli ius est, vt Sal-
lustius, Caesar, Liuius, & c. prodiderunt: tunc ad
ea exempla descendit, quae senatusconsulti il-
lius maximam apud maiores auctoritatem fuisse
se declarabant; quaeque omnibus passim erant
in manibus. Itaque Graccos, Saturninos, Ser-
uilius, eiusdemque condicionis alios, quod &
Caesar fecit, nominat: *Hoc, inquit Caesar, factum
in perniciosis legibus, in vi Tribunicia, in secessione
p. op. p.*

*Sallust.
Catal. C.
Sall. I. de
bello civili.
Liuius lib.
III. ab vrb.
condita.*

Ant. Mureti
Varia Lectio
LIII
28

populi, templis locisque editioribus occupatis. atque
 haec superioris aetatis exempla, expiata Saturni-
 ni, atque Graccorum casibus. M. vero Tullius,
 cuius praeter ceteros hoc in genere exultat ora-
 tio, Decernit, inquit, quondam senatus, ut L.
 Opimius Consul videret, ne quid resp. detrimenta
 caperet: nox nulla intercessit; interfectus est, pro-
 pter quasdam seditionum suspiciones, C. Grac-
 cus, clarissimo patre natus, aui, maioribus. qua de
 re Philippicis hunc in modum scribit: Quod L.
 Opimius Consul verba fecit de r. p. d. c. v. i. c. Vt
 L. Opimius Consul remp. defenderet. Superiora
 autem illa Ciceronis verba, quorum causa haec
 a nobis fiunt, cum mihi ex scripturae varia-
 ta, quae plerumque errori comitari solet, essent
 suspecta de vitio: nec illud satis ex eloquentia
 Ciceronis dici videretur; patre natus, aui, ma-
 ioribus, neque tamen aut Lambinus, aut, qui
 illo prior his orationibus emendandis insuda-
 uit, M. Antonius Muretus, homo, quot sunt
 hominum, eloquentissimus & politissimus, a-
 liud suggererent: coepi, quod in rebus huiusce-
 modi soleo, primum librum vetustissimae editio-
 nis, quae Philippo Beroaldo procurante facta
 est, deinde alium scriptum manu, quem a V. C.
 doctissimo Q. Iacobo Susio, ab extrema usque
 Hollandia e bibliotheca Egmodana accersitum,
 commodum tum penes me habebam, inspicere;
 & nunquid ab ea scriptura euariarent, obser-
 uare. in quorum utroque, cum aliam longe ab ea,
 quam proposui, non quidem sententiam, sed ver-
 borum seriem deprehenderem: & in illo quidem;
 Caius Graccus clarissimo patre natus. A maioribus
 occisus

Cicero ora-
 tione 1. in
 Catil.

Idem Phi-
 lip. VIII.

occisus est cum liberis M. Fulvius: in hoc vero C. Graccus clarissimo patre a maioribus: in loco quod res erat confecti, vocem illam, natus, ex eorum numero esse, quae in Cicerone plurima sunt ab inscriptis magistris adiecta glossemata. deinde ut illo; a; auum designari. omne autem illud, quod dixi, ita oportere scribi: *interfectus est propter quaedam seditionum suspiciones. C. Graccus clarissimo patre, auro, maioribus.* quae eadem verba, alibi Domitio Catuli auunculo, Ciceronem posuisse. Asconio referente, cognoscimus. quo sane loco Domitium cum eodem isto Gracco, si id ad rem facit, aliqua ex parte composuisse videri potest: enim scripserat. Sed si familiariter ex Q. Catulo sapientissimo viro, atque humanissimo, velim quaerere, utrius tandem tibi tribunatus minus probari potest, C. Corneli, an, non dicam P. Sulpicii, non L. Saturni, non C. Graeci, non Tiberij, neminem, quem si iudicium existimant, nominabo; sed auunculi tui, Q. Catule, clarissimi, patriaeque amantissimi viri: quid mihi tandem responsurum putatis? ac deinde. Quis auunculus tuus clarissimus vir, clarissimo patre, auro maioribus? credo, silentio, fauente nobilitate, nulla intercessore comparato, populo R. dedit, & potentissimorum hominum collegis eripuit, cooptandorum sacerdotum potestatem. Quae mea coniectura, si, quod certi iuris est, coniectura appellari potest, ne cui non satis firma esse videatur, testificor eandem meam scripturam in optimo libro Gemblacensi, sexdecim annis quam haec scripseram mense, plane sine ulla littera, quod in illius bibliothecae libris rarum esse compertum esse.

Ascon. & aedicianus in Oratione II. pro C. Cornelio.

Ant. Mureti
Varia Lectione
LIII
28